

Halvfjersindstyvende Møde.

Lørdagen den 15de April 1882 Kl. 1.

Sekretæren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter under-
skreven.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Enefte Behandling af Forslag til
Finantslov for Finantsaaret fra 1ste
April 1882 til 31te Marts 1883.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 321 fg.,
Udvalgets Erklæring i Tillæg B., Sp. 885 fg.).

Der var til denne Behandling udenfor de i
Erklæringen opførte Ændringsforslag stillet følgende
Underændringsforslag:

Af Udvalgets Formand (Boisen):

I Udvalgets Flertals Ændringsforslag Nr. 1
(Tillæg B. 893—94) indskydes foran „Lil § 19.“:

„Lil § 17.

III. Indtægtspost c. Overstud af Søkvæst-
husfonden:

Summen 35,663 Kr. 77 Ø. forhøjes med
512 Kr. 37 Ø. til 36,176 Kr. 14 Ø.“

Anden Viceformand (Høgshvoro): Der
er i Ændringsforslagslisten indløbet et Par Smaa-
feil, som jeg nu skal nævne. Under Ændrings-
forslag Nr. 1 til § 21 staar der Udgiftspost 14.
istedetfor 13. Under samme Ændringsforslag til
§ 23 staar der Konto C. k. istedetfor C. l., og Summen
der er angiven til 438,656 Kr. istedetfor til
411,302 Kr. Paa samme Side, samme Konto C.,
skal Summen indenfor Linien, 2,753,163 Kr.
20 Ø. forandres til 2,614,378 Kr. 20 Ø.

De stillede Ændringsforslag og Under-
ændringsforslaget samt Lovforslaget som Helhed
fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Holstein): Det lille Under-
ændringsforslag, der findes ombelt paa et særligt
Blad, stillet af Udvalgets Formand, skal jeg strax
bemærke, vedrører ikke Andet end en formel Æn-
dring, en Ændring, som er nødvendig paa Grund
af en Forglemmelse i den første Liste. — Jeg
tror, at man fra alle Sider havde ventet en be-
stemt og tydelig Optræden fra den høje Re-
gerings Side, da dette Lovforslag, der nu igjen
foreligger her, forlod Folkethinget for at gaa over
til Landstthinget. Jeg tror, man var berettiget
til at vente det efter den Stilling og den Rolle,
Regjeringen har spillet i den sidste, lange Strid,
der har været mellem Folkethinget og Regjeringen
siden ifjor. Det vil jo ikke kunne bestrides, at
det er Regjeringen, der fra Først af gennem sine
nye Forslag paa Finantsloven ifjor tog Initiativet
til de Punkter, hvorom Striden har dreiet sig.
Jeg tror heller ikke, at der er Nogen, som vil
negte, og vistnok allermindst den høje Regjering,
at den Naade, hvorpaa den stillede sine Forslag,
og den Naade, hvorpaa den senere førte Kampen,
var en saadan, at der ikke kunde være fra nogen
Side Tvivl om, at Regjeringen havde taget Position
i første Linie mod Folkethinget. Det vil jo erindres,
at Regjeringen ikke engang afventede Fællesudvalget,
men, uden at et saadant nedfattes, sluttede Rigsdagen
gennem en Dpløsning, at Regjeringen, efterat
denne Dpløsning var falden ud mod Regjeringens
Ønsker, og at Befolkningen klart og tydelig havde
tilkendegivet, at den støttede Flertallet i denne
Sag, at den saa paany opløste paa de samme
Punkter, og at den, da denne Dpløsning atter var
falden ud mod den, ganske sikkert ikke tog Hensyn
til en saadan gjentagen Appel til Vælgerne, men
paany bragte Striden til at blusse op ved uden
Hensyn til de to foretagne Dpløsninger og med
Hensyn til de to Gange stedsundne Udsald af
Vælgene paany at indsætte paa Finantsloven de
samme tre Punkter, de samme tre nye Forlan-
gender overfor Folkethinget, der fra Først af havde
givet Anledning til Uenigheden. Jeg siger, man
maatte derefter være berettiget til at vente, at
Regjeringen, efterat have taget Sagen saaledes
i sin Haand, efterat have taget dette, efter vor
Formening store Ansvar paa sig, klart og utve-
tydig vilde have taget Stilling til disse Spørgs-
maal, om ikke her i Thinget, saa i det andet
Thing. Det er imidlertid ikke slet; vistnok til
Alles Overraskelse var den høje Regjering fuld-
stændig taus under de første Forhandlinger i det
andet Thing, den holdt sig tilbage og stillede
senere hen heller ingen Ændringsforslag for at
faae disse Spørgsmaal paany optagne paa Fi-
nantsloven, den gjorde heller ikke Modstand, da
Landstthinget stillede de Ændringsforslag op; den